

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010055
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318010055.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému N. N., nar. XX.XX.XXXX v W. Z., Česká republika, trvale bytom V. XXX/XX, O., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného N. N. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 29.05.2019, č. k. 31T/12/2018-867, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.09.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný N. N., nar. XX.XX.XXXX v W. Z., Česká republika, t. č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov

o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutára obchodnej spoločnosti a vykonávať podnikateľskú činnosť vo výmere 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 29.05.2019, č. k. 31T/12/2018-867 bol obžalovaný N. N. uznaný za vinného v bode 1) zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, v bodoch 2) až 6) z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1) dňa 19.07.2017 v čase približne o 12:15 hod. v meste O. na ul. P. B. prišiel k vozidlu Honda Jazz, EČ: SA-928BP, v ktorom sedel Ing. V. B. (ako poškodený v konaní na OKP OR PZ Šaľa pod ČVS: ORP-127/VYS-SA-2017) a cez otvorené okno na dverách vodiča sa menovaného opýtal, prečo na neho podal trestné oznámenie na OKP a následne ho s ľavou rukou chytil v oblasti krku, stlačil mu krk a

povedal mu, že pokiaľ nestiahne trestné oznámenie, tak ho zlikviduje, že aj pokiaľ obvinený dostane 20 rokov basy, poškodený žiť nebude, po čom z miesta odišiel,

v bode 2) ako konateľ spoločnosti N., s.r.o. so sídlom O., V. XX, IČO: 470 590 52, dňa 22.03.2016 v M. uzatvoril s objednávateľom V. J. objednávku na zhotovenie stavebných prác na rodinnom dome v M., Z. XXXX/XX, za dohodnutú cenu za dielo, ktorá sa v apríli 2016 ustálila na 8 500 €, ktoré peniaze postupne v mesiacoch marec až apríl 2016 prevzal od objednávateľa, pričom do dnešného dňa vykonal práce na predmetnej nehnuteľnosti v hodnote vypočítanej znalcom 2 109,72 € a ostatné dohodnuté práce nedokončil a zvyšné peniaze minul pre osobnú potrebu, pričom s úmyslom prevzaté peniaze minúť na iný účel konal už v čase podpisovania prvej objednávky, čím poškodenému V. J. spôsobil škodu vo výške 6 390,28 €, následne v presne nezistenom čase v máji 2016 v M. obvinený požiadaval V. J. o pôžičku v sume 10 000 €, o čom spolu dňa 04.05.2016 v M. spísali zmluvu o pôžičke, na základe ktorej V. J. požičal N. N. iba sumu 4 800 €, ktorú mal V. J. vrátiť do 06.05.2016, čo sa však do dnešného dňa nestalo, pričom s úmyslom takto vypožičané peniaze veriteľovi nevrátiť konal obvinený už v čase uzatvárania zmluvy o pôžičke, čím uvedeným konaním spôsobil poškodenému V. J. celkovú škodu vo výške 11 190,28 €,

v bode 3) ako konateľ spoločnosti N., s.r.o. dňa 07.11.2016 v G. - W. na ul. G. XX pod zámienkou zhotovenia strechy vylákal od W. L. sumu 2 650 € a dňa 08.11.2016 ešte sumu 500 € s tým, že túto sumu použije na nákup dreva na zhotovenia strechy a zaviazal sa začať s prácami najneskôr dňa 09.11.2016, pričom s prácami v dohodnutom termíne vôbec nezačal, nedodal žiaden materiál, ani nevykonal žiadne práce a pri pokusoch o kontaktovanie sa zatajoval a napriek výzvam peniaze do dnešného dňa nevrátil, čím W. L. spôsobil škodu vo výške 3 150 €,

v bode 4) dňa 23.11.2016 v V. na základe spísanej objednávky s odberateľom B. N. a F. N. uzatvoril dohodu o vykonaní prác s celkovou cenou diela 9 800 €, pričom pri podpise objednávky dňa 23.11.2016 prevzal od F. N. zálohu na stavebné práce a materiál vo výške 5 900 €, následne na to dňa 28.11.2016 uzatvoril v mene zhotoviteľa spoločnosti N., s.r.o. s objednávateľom B. N. a F. N. zmluvu o dielo, na základe ktorej mal najneskôr do 20.12.2016 dielo odovzdať objednávateľovi, pričom dňa 01.12.2016 vylákal od F. N. a B. N. ďalšiu zálohu vo výške 1 000 € na nákup materiálu, avšak do dnešného dňa vykonal práce na predmetnej nehnuteľnosti len a sumu cca. 850 € a ostatné dohodnuté práce nedokončil a peniaze minul pre osobnú potrebu, pričom s úmyslom dohodnuté práce nedokončiť konal už v čase podpisovania objednávky, čím poškodeným B. N. a F. N. spôsobil škodu vo výške 6 050 €,

v bode 5) dňa 11.1.2017 v meste O. na parkovisku pri bytovom dome na ul. P. J. O. X v ranných hodinách vylákal od poškodeného Ing. V. B. finančnú hotovosť 300 €, ktorá mala slúžiť ako pôžička na kúpu stavebného materiálu a ktorú mal obžalovaný vrátiť poškodenému do 2 dní od poskytnutia, o čom obvinený vystavil poškodenému príjmový doklad, následne v rovnaký deň v meste O. na K. ulici znovu vylákal od poškodeného Ing. V. B. finančnú hotovosť 300 €, ktorá mala slúžiť ako pôžička na kúpu stavebného materiálu, o čom obžalovaný vystavil poškodenému príjmový doklad a zároveň mu predložil faktúru podľa ktorej mal obžalovaný za vykonané práce dostať odmenu 60 000 €, z ktorej mal peniaze následne poškodenému vrátiť, dňa 12.01.2017 v meste O. na K. ulici v poobedných hodinách obvinený vylákal od poškodeného Ing. V. B. 3 700 € a následne 1 300 €, ktoré mali slúžiť ako pôžička znovu na kúpu stavebného materiálu s tým, že keď obžalovaný nedokončí práce na stavbe, dostane zmluvnú pokutu a nebude môcť poškodenému vrátiť peniaze, ktoré mu požičal, dňa 13.01.2017 v meste O. na O. ulici v ranných hodinách obvinený vylákal od poškodeného Ing. V. B. 4 800 € ako pôžičku na kúpu stavebného materiálu, pričom pôvodne vylákal poškodeného na stretnutie za účelom vyplatenia pôžičky, no na stretnutí mu opakovane ukázal viaceré faktúry, ktoré mu majú byť vyplatené, ale až po vykonaní prác, na ktoré potrebuje zakúpiť stavebný materiál, dňa 18.01.2017 v meste O. na K. ulici od poškodeného Ing. V. B. vylákal, pod rovnakou zámienkou, finančnú hotovosť 1 300 €, po čom predložil poškodenému prevodný príkaz na prevod finančnej hotovosti 32 000 € na účet poškodeného, po čom od poškodeného vylákal ďalších 3 000 € rovnakým spôsobom, ako v predchádzajúcich prípadoch, pričom prevod 32 000 € nebol uskutočnený, dňa 19.01.2017 v obci X. O. obvinený od poškodeného Ing. V. B. vylákal, pod rovnakou zámienkou ako v predchádzajúcich prípadoch, finančnú hotovosť 10 000 €, dňa 23.01.2017 v meste O. K. ulici obžalovaný od poškodeného Ing. V. B. vylákal, pod rovnakou zámienkou ako v predchádzajúcich prípadoch, finančnú hotovosť 11 000 €, v období od 23.01.2017 do 31.01.2017 obvinený v meste O. od poškodeného Ing. V. B. vylákal, pod rovnakou zámienkou ako v predchádzajúcich prípadoch, celkovú sumu 29 000 €, dňa 03.02.2017 v meste O., pri OD Kaufland, od poškodeného Ing. V. B. vylákal pod rovnakou zámienkou ako v predchádzajúcich prípadoch sumu 6 000

€, po čom predložil poškodenému prevodný príkaz na 131 000 € na prevod peňazí na účet poškodeného, ktorý nebol zrealizovaný, dňa 22.02.2017 v meste O. obvinený predložil poškodenému príjmový doklad, v ktorom uviedol, že mu poškodeného Ing. V. B. požičal 181 000 € a následne rovnakým spôsobom a pod rovnakou zámienkou ako v predchádzajúcich prípadoch od poškodeného vylákal sumu 7 000 €, v období od 22.02.2017 do 28.02.2017 obvinený na rôznych miestach v meste O. od poškodeného Ing. V. B., rovnakým spôsobom a pod rovnakou zámienkou ako v predchádzajúcich prípadoch vylákal celkovo 15 500 €, pričom je zrejmé, že obžalovaný N. N. si bol vedomý toho, že všetky vyššie uvedené finančné prostriedky nebude schopný vrátiť a týmto konaním uviedol poškodeného Ing. V. B. do omylu a spôsobil mu celkovú škodu vo výške 93 200 €,

v bode 6) dňa 01.05.2017 v presne nezistenom čase okolo 12:00 hod. v obci X., na ul. L. v novostavbe bez popisného čísla ako konateľ spoločnosti N. M. s.r.o., O. X, O., vylákal od B. N. ako zálohu hotovosť vo výške 3 000 € pod zámienkou zhotovenia zámkovej dlažby, betónovania základov plotov a iných stavebných prác, pričom sa zaviazal začať s prácami najneskôr dňa 02.05.2017, ale s prácami v dohodnutom termíne vôbec nezačal, nedodal žiaden materiál, ani nevykonal žiadne práce a pri pokusoch o kontaktovanie sa zatajoval a napriek výzvam peniaze do dnešného dňa nevrátil, čím B. N. spôsobil škodu vo výške 3 000 €.

Obžalovanému N. N. súd I. stupňa uložil podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutára v obchodnej spoločnosti a vykonávať podnikateľskú činnosť v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd uložil obžalovanému nahradiť poškodeným:

- V. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt Z. XXXX/XX, M., škodu vo výške 10 800 €,

- W. L., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt G. XXXX/XX, G., škodu vo výške 3 150 €,

- B. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt V. X a F. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt V. X, spoločne a nerozdielne škodu vo výške 6 050 €

- V. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt P. J. O. XXX/X, O., škodu vo výške 92 900 €,

- B. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt O. XXX/XX, X., škodu vo výške 3 000 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd I. stupňa odkázal poškodeného V. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. J. O. XXX/X, O., so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“. Okresný súd na návrh prokurátora prijal vyhlásenia obžalovaného. Prítomný poškodený B. mal k vyhláseniu obžalovaného výhrady, že nebolo zistené, načo použil obžalovaný získané peniaze. Uvedené výhrady boli bezpredmetné pre trestné konanie. Okresný súd vykonal dokazovanie ohľadne trestu a náhrady škody. Skutok v bode 5) upravil v sume celkovej výšky škody na 93 200 €, ktorá je na rozdiel v obžalobe uvedených 95 505 €, súčtom čiastkových súm uvedených v bode 5).

Obžalovaný tiež uznal nároky na náhradu škody čo do základu a výšky poškodeného L. vo výške 3 150 €, poškodených N. vo výške 6 050 €, poškodeného B. vo výške 93 200 € a poškodeného N. vo výške 3 000 €. Obžalovaný nesúhlasil s výškou nároku na náhradu škody poškodeného J. pre nesprávnosť znaleckého posudku, ktorým bola určená hodnota vykonaných prác.

Z odpisu registra trestov okresný súd zistil, že obžalovaný bol 5 krát odsúdený, z toho v prvých 2 prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, v treťom prípade bol odsúdený rozhodnutím Obvodného súdu Bratislava I sp. zn. 2T/162/1986 zo dňa 07.05.1987 na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý nie je zahladený. Ďalej bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 14.04.2016, sp. zn. 1T/51/2016, doručeným obžalovanému dňa 20.04.2016, právoplatným dňa 29.11.2017, pričom skutky, ktoré sú predmetom tohto trestného konania (vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 31T/12/2018), spáchal až po doručení uvedeného trestného rozkazu (čo má účinky vyhlásenia rozsudku - § 353 ods. 8 TP), neprichádza do úvahy súbeh trestnej činnosti a tým ukladanie súhrnného či spoločného trestu. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 07.02.2017, sp. zn. 3T/76/2016 na peňažný trest, ktorý zaplatil, a trest zákazu činnosti, ktorý vykonal

dňa 07.08.2018, čiže v zmysle § 92 ods. 2 TZ sú tieto odsúdenia zahladené ich vykonaním, hľadí sa na neho, ako keby nebol odsúdený, a v zmysle § 42 ods. 3 TZ sa nezohľadňujú pri ukladaní súhrnného trestu. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR spáchal obžalovaný k 20.07.2017 spolu 36 priestupkov, výlučne v oblasti cestnej premávky.

Súd I. stupňa obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody za spáchanie dvoch trestných činov v zákonnej sadzbe za trestný čin z nich najprísnejšie trestný od 3 do 10 rokov. U obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a to ani podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keď napriek priznaniu nepovažoval okresný súd oľutovanie jeho činov za úprimné vzhľadom na jeho postoj ku svojim skutkom, keďže napriek vyhláseniu o vine naďalej uvádzal, že vlastne v bode 1) sa nevyhrážal, a v ostatných bodoch to nebolo jeho vinou, že práce nedokončil resp. ani nezačal, čiže si zjavne neuvedomuje protiprávnosť svojho konania alebo už takéto konanie považuje za normálne. Obhajca v záverečnej reči žiadal zohľadniť aj poľahčujúce okolnosti podľa písm. c), písm. h), písm. j) a písm. n), okresnému súdu ale nebolo nijakým spôsobom preukázané, že trestný čin spáchal v súvislosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, vplyvom tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia ako aj chronické páchanie priestupkov nemohol konštatovať, že pred spáchaním viedol riadny život a počas celého prípravného konania svoje skutky popieral (bod 1)) alebo odmietol k nim vypovedať (body 3), 4) a 6). Svojím správaním zadal aj dôvod útekovej väzby, čo nemožno považovať za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti. Okresný súd ďalej zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to že bol už za trestný čin odsúdený rozhodnutím Obvodného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/162/1986, ktoré nie je zahladené a na ktoré sa prihliada, hoci obžalovaný toto odsúdenie poprel. Súd I. stupňa nemal dôvod neveriť údajom uvedeným v registri trestov. Okolnosť, že spáchal viac trestných činov, neposúdil okresný súd ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, ale ako okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu z rozdielu dolnej a hornej hranice na 5 rokov a 4 mesiace. Následne súd vykonal zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona o jednu tretinu za spáchanie viac úmyselných trestných činov, z ktorých je aspoň jeden zločinom, viacerými skutkami, čiže na 13 rokov a 4 mesiace (R 32/2009). Okresný súd preto mohol po úprave trestnej sadzby uložiť obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v rozpätí od 5 rokov a 4 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiacov.

Čo sa týkalo druhu trestu, súd I. stupňa uložil obžalovanému trest odňatia slobody v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona. Pri určení výmery trestu okresný súd zohľadnil, že hoci celková výška škody 116 590,28 € je pri hranici škody veľkého rozsahu (133 000 €) zakladajúcu právnu kvalifikáciu podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona s trestnou sadzbou 10 až 15 rokov, predsa len jediným spôsobom, ako odčiniť poškodených, je zárobkovou činnosťou obžalovaného, s ktorou by mal začať čo najskôr, preto mu uložil trest pri spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby.

Keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň mu uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutára v obchodnej spoločnosti a podnikateľskú činnosť na 3 roky, pretože sa trestného činu dopustil v súvislosti s touto činnosťou.

V rámci adhézneho konania súd I. stupňa rozhodoval o riadne a včas uplatnenom nároku poškodeného na náhradu spôsobenej škody. Obžalovaný uznal nároky na náhradu škody poškodených L., N., B. a N., ktoré im okresný súd v plnej výške priznal, pričom poškodenému B. na rozdiel od uplatnených 95 505 € priznal sumu 93 200 €, ktorá je súčtom jednotlivých čiastkových súm a od ktorej odpočítal 300 € o ktorých poškodený uviedol, že mu ich obžalovaný zaplatil, a vo zvyšku jeho nároku ho odkázal na civilné sporové konanie. Nárok na náhradu škody poškodeného J., ktorý si uplatnil vo výške 10 800 €, síce obžalovaný neuznal, no súd ho mal dostatočne preukázaný na základe priznania obžalovaného, výpovede poškodeného a vypracovaného znaleckého posudku, o ktorom nemal dôvodné pochybnosti.

Proti tomuto rozsudku podal do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 29.05.2019 odvolanie obžalovaný N. N., a to čo do výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Ľudovíta Štangloviča podaním zo dňa 27.06.2019, doručeným okresnému súdu dňa 01.07.2019, v ktorom namietal, že uložený trest v rozsudku Okresného súdu Galanta je neprimeraný a nezákonný.

Navrhol, aby obžalovanému pri ukladaní trestu bola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.05.2019 vyplýva, že obžalovaný uviedol, že si je vedomý toho, ako poškodeným ublížil a dlží veľké peniaze a svoje konanie úprimne ľutuje. Nič nenasvedčuje tomu, žeby priznanie obžalovaného a oľutovanie jeho konania nebolo úprimné. V konaní bolo preukázané, že obžalovaný je psychiatricky liečený, teda táto skutočnosť mala vplyv na spáchanie skutkov. Obžalovaný viedol pred spáchaním trestnej činnosti riadny život. Priestupky obžalovaného spáchané v rámci cestnej dopravy žiadnym spôsobom nesúviseli so stíhanými skutkami. Na rozsudok Obvodného súdu Bratislava I. sp. zn. 2T/162/1986 zo dňa 07.05.1987 okresný súd nemal prihliadať, pretože v súčasnosti platný a účinný Trestný zákon v § 92 Trestného zákona určuje pri najzávažnejších trestných činoch minimálnu dobu pre možnosť žiadania zahľadania odsúdenia v trvaní 10 rokov od výkonu trestu. Formálne tento trest zahladený nie je, avšak v súlade so samotným inštitútom zahľadania odsúdenia je potrebné prihliadať na obžalovaného ako na netrestaného. Čo sa týka napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti podotkol, že využitie práv obžalovaného, medzi ktoré jednoznačne patrí právo odoprieť vypovedať nie je možné vyhodnotiť v neprospech obžalovaného. V konečnom dôsledku sa obžalovaný priznal a tým dopomohol k objasneniu trestnej činnosti. Boli preto naplnené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. c), h), j), l) a n), teda je daná prevaha poľahčujúcich okolností, čo odôvodňuje použitie § 38 ods. 3 Trestného zákona. Má za to, že súdom bola nesprávne určená dolná hranica trestnej sadzby. Uplatnenie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona zo strany okresného súdu bolo neprimerane prísne. Obžalovaný sa od predmetného odsúdenia nedopustil takmer 30 rokov žiadnej trestnej činnosti, preto zvýšenie spodnej hranice z 3 rokov na 5 rokov a 4 mesiace je neprimerane prísne. Poukazuje tiež na § 34 ods. 3 Trestného zákona s tým, že obžalovaný je jediným živiteľom rodiny a nepodmienečný trest odňatia slobody by dostal jeho rodinu do zásadných problémov. Účelné by bolo podľa neho tiež naviazanie osvedčenia sa v skúšobnej dobe na náhradu škody v rámci skúšobnej doby. Navrhol preto, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. d) a e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 29.05.2019, č. k. 31T/12/2018-867 vo výroku o treste, a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že obžalovanému N. N. uloží trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu. Alternatívne navrhuje, aby Krajský súd v Trnave podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d) a e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný tiež namietal, že došlo k jeho diskriminácii pre jeho rasu, farbu pleti, jazyk a príslušnosť k národnostnej menšine.

V odvolaní odôvodnenom prostredníctvom obhajcu Mgr. Štefana Slováčika obhajoba namietala, že obžalovaný urobil vyhlásenie o tom, že je vinný a súd toto vyhlásenie prijal. Má za to, že ak súd takéto vyhlásenie nepovažoval za úprimné, nemusel ho prijať a keď ho už prijal nemôže ho nezohľadniť ako významnú poľahčujúcu okolnosť. Čo sa týka priťažujúcej okolnosti, ktorú prvostupňový súd naopak zohľadnil, a to priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, tak v tomto prípade sa jedná o odsúdenie z roku 1987, ktoré nie je zahľadené. Má za to, že takéto posúdenie priťažujúcej okolnosti je neprimerane prísne a odsúdenie staršie ako 30 rokov z hľadiska spravodlivosti by nemalo byť posudzované ako priťažujúca okolnosť. Vzhľadom k tomu, že obžalovanému mala byť priznaná prevaha poľahčujúcich okolností, navrhol, aby mu bol uložený primeraný podmienený trest odňatia slobody s uložením povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, prípadne trest domáceho väzenia, na uloženie ktorého by po takejto úprave poľahčujúcich a priťažujúcich okolností boli splnené všetky podmienky. Obžalovaný má rodinu, stále bydlisko, zabezpečenú prácu a podmienený trest s uložením povinnosti nahradiť škodu by bol podľa neho najlepšou zárukou, že škoda bude v súdom určenej lehote uhradená.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný N. N., obhajcovia obžalovaného JUDr. Ľudovít Štanglovič a Mgr. Štefan Slováčik, poškodený Ing. V. B.. Verejné zasadnutie na odvolacom súde sa konalo v neprítomnosti poškodených: V. J., W. L., B. N., F. N., B. N..

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného N. N. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajcovia obžalovaného zotrvali na odvolacích námietkach prezentovaných v písomných odvolaniach a obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava konečných návrhov svojich obhajcov a

zároveň oľutoval svoje konanie. Ďalej v rámci prednesu konečného návrhu apeloval na krajský súd, aby mu tento uložil podmienenčný trest odňatia slobody.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaný prostredníctvom svojich obhajcov, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Okresný súd Galanta zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (až na výrok o treste, ktorý bolo potrebné zmeniť).

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, na návrh prokurátora konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a s náhradou škody.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonané zákonnou a procesne správnou formou v potrebnom rozsahu. Okresný súd v napadnutom rozsudku však pri ukladaní trestu pochybil, keď neaplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

Odvolací súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to, že už bol za taký trestný čin odsúdený. V danom prípade existovala 1 poľahčujúca okolnosť a 1 priťažujúca okolnosť, teda neprevažoval pomer priťažujúcich okolností, aby sa mohla zvýšiť dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, ale neprevažoval ani pomer poľahčujúcich okolností, aby sa mohla znížiť horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Keďže odvolací súd ukladal obžalovanému úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, bolo potrebné zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. V tomto prípade bol najprísnejšie trestný práve pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 3 rokov až do 10 rokov, pričom bolo potrebné zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, teda z 10 rokov na 13 rokov a 4 mesiace (asperačná zásada). Z uvedeného potom vyplýva, že obžalovanému bol ukladaný úhrnný trest v upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody v rozsahu od 3 rokov až do 13 rokov a 4 mesiacov.

K odvolacím námietkam obžalovaného mal tunajší súd za potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu odňatia slobody nebolo možné aplikovať ustanovenia § 36 písm. c), h), j), n) Trestného zákona. Zo spisového materiálu ani zo zistených skutočností nevyplývala skutočnosť, žeby obžalovaný mal trpieť takou chorobou, ktorá by nepriaznivo vplývala na psychické vlastnosti páchatel'a. Dôsledky choroby sa musia u páchatel'a prejavíť v čase spáchania činu, pričom v tomto prípade nič nenasvedčovalo tomu, žeby obžalovaný trpel takou chorobou, ktorá by mala za následok jeho ovplyvnenie pri páchaní trestnej činnosti. Rovnako neboli preukázané ani tiesnivé osobné pomery obžalovaného.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR spáchal obžalovaný k 20.07.2017 (evidované priestupky od 20.08.2012 -11.12.2017) spolu 31 priestupkov v oblasti cestnej premávky a 1 priestupok narušenia občianskeho spolunažívania vyhrázaním.

Z odpisu registra trestov krajský súd zistil, že obžalovaný bol 6 krát súdne trestaný, a to - rozhodnutím Okresného súdu Galanta zo dňa 27.09.1985, sp. zn. 2T/106/85,

- rozhodnutím Obvodného súdu Bratislava I zo dňa 05.04.1986, sp. zn. 5T/86/86,
- rozhodnutím Obvodného súdu Bratislava I zo dňa 07.05.1987, sp. zn. 2T/162/1986,
- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 14.04.2016, sp. zn. 1T/51/2016,
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 07.02.2017, sp. zn. 3T/76/2016,
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 14.05.2019, sp. zn. 3T/3/2019.

Vyššie uvedené skutočnosti odôvodňujú aplikáciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže u obžalovaného ide o osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Na obžalovaného sa síce v troch odsúdeniach z piatich hľadí akoby nebol odsúdený, táto fikcia však nebráni tomu, aby súd pri hodnotení osoby páchatel'a prizeral na skutočnosť, že páchatel' opakovane páchal trestnú činnosť, a aby z tohto vyvodil príslušné závery z hľadiska sklonu páchatel'a k páchaniu trestnej činnosti, jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy.

Právna fikcia, že sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, znamená v podstate právny zánik skutočnosti odsúdenia, ale neznamená to i zánik skutočnosti, že páchatel' v minulosti spáchal trestný čin. Ide o dve právne skutočnosti s rozdielnym obsahom, ktoré majú rozdielny význam a dopad. Ak páchatel' opäť spáchal trestný čin, môže súd, zo zhodnotenia konkrétnych okolností minulého a nového trestného činu vyvodiť príslušné závery, v tomto prípade odvolací súd vyvodil záver, že je potrebné aplikovať § 37 písm. m) Trestného zákona. Rovnako z týchto skutočností bolo preukázané, že na tento prípad pri ukladaní trestu odňatia slobody nemohla byť použitá poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, pretože obžalovaný nevedol riadny život pred spáchaním prejednávaneho trestného činu.

Aplikácia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona je podmienená tým, aby bol obžalovaný nápomocný orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní celej trestnej činnosti a nie iba v tom štádiu konania, kedy to obžalovaný uzná za vhodné alebo účelné. Z tohto dôvodu jeho priznanie k trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní nevyhodnotil ako napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Keďže obžalovaný namietal dopad rozhodnutia (uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody) súdu na jeho rodinu, musí odvolací súd poukázať aj na to, že svojej povinnosti voči rodine si mal a musel byť obžalovaný vedomý v čase, kedy páchal predmetnú trestnú činnosť.

Odvolací súd pri ukladaní trestu prihliadol (tak ako okresný súd) i na rozsah a závažnosť trestnej činnosti a spôsobenú škodu. Odvolací súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 3 mesiace (pri spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby v rozmedzí 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace), ktorú výmeru vzhľadom na osobu obžalovaného, s poukazom na požiadavku individuálnej a generálnej prevencie považoval za zákonnú, dôvodnú, primeranú a spravodlivú. Pre výkon tohto trestu odvolací súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže nebol v období posledných desiatich rokov pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

U obžalovaného však neboli splnené podmienky v zmysle § 49 ods. 1 Trestného zákona na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody ani podmienky v zmysle § 50 ods. 1 Trestného zákona na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom.

Krajský súd rovnako ako súd I. stupňa obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutára v obchodnej spoločnosti a podnikateľskú činnosť na 3 roky, pretože sa trestného činu dopustil v súvislosti s touto činnosťou (tak ako to správne urobil okresný súd).

Tvrdenie obžalovaného o tom, že pri ukladaní trestu okresným súdom došlo k jeho diskriminácii pre jeho rasu, farbu pleti, jazyk a príslušnosť k národnostnej menšine považoval krajský súd za absolútne bezpredmetné, pretože obžalovaný nevedol v čom malo spočívať odlišné (diskriminačné) správanie okresného súdu voči jeho osobe, pričom neaplikovanie ním požadovaných poľahčujúcich okolností, ktoré nemali oporu vo vykonaných dôkazoch nemožno považovať za diskrimináciu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení, úvah a záverov, dospel odvolací súd k rozhodnutiu o potrebe čiastočne zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu pre obžalovaného N. N.. Nakoľko výsledky vykonaného dokazovania umožňovali odvolaciemu súdu v

tejto časti rozhodnutí, postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.